

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 2Csp/24/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122425639
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marcela Karman
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2024:6122425639.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou Mgr. Marcelou Karman v právnom spore žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava – Ružinov, IČO: 31 335 004, proti žalovanému: A. B., nar. 03.04.1977, C. XXX, XXX XX B. - D., , o zaplatenie 55 553,48 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi:

- 55.553,48 eur,
- úrok vo výške 3.056,27 eur,
- úrok 4,89 % ročne zo sumy 55.537,48 eur od 05.03.2020 do 31.12.2021 vo výške 5.097,38 eur,
- úrok 4,89 % ročne zo sumy 55.537,48 eur od 01.01.2022 do zaplatenia maximálne vo výške 50.352,78 eur,
- úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 55.537,48 eur od 05.03.2020 do 31.12.2021 vo výške 5.492,37 eur,
- úrok z omeškania 5% ročne zo sumy 55.537,48 eur od 01.01.2022 do zaplatenia,

a to spoločne a nerozdielne s E. B., ktorej bola povinnosť plniť uložená platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. 15Up/1290/2022, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručitou Okresnému súdu Banská Bystrica a postúpenou Okresnému súdu Žilina dňa 21.06.2023 domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného a p. E. B. na zaplatenie sumy 69 199,50 Eur spolu s úrokmi z omeškania a na náhradu trov konania.

2. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. 1709716 4 06 bola so žalovanými uzatvorená Zmluva o úvere na bývanie č. 1709716 4 06 zo dňa 05.05.2016 (ďalej len „zmluva o úvere“), v súlade s ktorou poskytol žalobca žalovaným medziúver č. 1709716 1 07 vo výške 62 300,00 EUR. V zmysle čl. VIII. bod 8.1. zmluvy o úvere, poplatok za medziúver sa zaúčtoval pri prvej výplate medziúveru tak, že celková výška vyplateného medziúveru bola znížená o výšku tohto poplatku. Žalovaní sa zaviazali splatiť úver pravidelnými mesačnými splátkami jednou sumou vo výške 354,37 EUR, ktoré boli povinní uhrádzať na účet konta stavebného sporenia. Do pridelenia cieľovej sumy túto sumu tvoria vklady na konto sporenia vo výške 100,49 EUR a 4,89 % p. a. úrok za medziúver vo výške 253,88 EUR, pričom sa uspokojovali v poradí: úroky z medziúveru a vklady. Žalobca vklad prijatý na konto stavebného sporenia ako splátku úroku z medziúveru preúčtoval na konto medziúveru. Uvedené preúčtovanie sa vykonávalo v súlade so zásadou poradia uspokojovania v súlade s čl. V. bod 5.3. zmluvy

o úvere. Splátky sú splatné k 15. dňu mesiaca. Suma poskytnutého medziúveru bola základom pre výpočet úrokov medziúveru. Žalovaní porušili zmluvne dohodnuté podmienky a úver prestali riadne a včas splácať. Žalovaní boli v omeškaní so splácaním v zmysle zmluvy o úvere. Žalobca listom zo dňa 08.01.2020 vyzval žalovaných na doplatenie omeškaných splátok, pričom žalovaných zároveň upozornil, že v prípade ak omeškané splátky nebudú doplatené, žalobca bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Nakoľko omeškané splátky neboli doplatené, žalobca dňa 04.03.2020 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom. Žalobca listom zo dňa 23.06.2022 vyzval žalovaných na plnenie, no žalovaní dlžnú sumu neuhradili. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, žalobca zúčtoval nasporenú sumu vo výške 3 144,52 EUR so sumou poskytnutého medziúveru vo výške 62 300,00 EUR (poskytnuté úverové prostriedky), čo predstavuje po započítaní sumu 59 155,48 EUR (istina). Dlžná suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (04.03.2020), predstavuje sumu vo výške 62 227,75 EUR, pričom pozostáva z istiny vo výške 59 155,48 EUR, z nezaplatených 4,89 % p. a. úrokov za medziúver zo sumy 62 300,00 EUR do 04.03.2020 spolu vo výške 3 056,27 EUR a z nezaplatených poplatkov za info o nezapl. splátky spolu vo výške 16,00 EUR. Žalobca si týmto dovoľuje uviesť, že si v žalobe neuplatňuje sumu nezaplatených poplatkov za upomínanie ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti celkovo vo výške 110,00 EUR. Uvedené poplatky boli súčasťou vyčíslenia dlžnej sumy ku dňu 04.03.2020 v Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 04.03.2020. (62 337,75 EUR – 110,00 EUR = 62 227,75 EUR, t. j. dlžná suma k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti podľa Výpisu z účtu medziúveru). Požadovaním predčasného splatenia úveru, úverová zmluva nezaniká, žalobca v zmysle čl. X. bod 10.17.3. úverovej zmluvy úročí istinu dohodnutým 4,89 % p. a. úrokom za úver a v zmysle čl. IX. bod 9.2. zároveň celý zostatok dlhu, vyčíslený ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, 5,00 % p. a. úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti (t. j. od 05.03.2020). Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti žalovaní uskutočnili nasledovné vklady v celkovej výške 3 618,00 EUR: 31.03.2020 Vklad 134,00 EUR 31.03.2020 Vklad 67,00 EUR 30.04.2020 Vklad 134,00 EUR 30.04.2020 Vklad 67,00 EUR 27.05.2020 Vklad 134,00 EUR 27.05.2020 Vklad 67,00 EUR 29.06.2020 Vklad 134,00 EUR 29.06.2020 Vklad 67,00 EUR 28.07.2020 Vklad 134,00 EUR 28.07.2020 Vklad 67,00 EUR 24.08.2020 Vklad 134,00 EUR 24.08.2020 Vklad 67,00 EUR 21.09.2020 Vklad 134,00 EUR 21.09.2020 Vklad 67,00 EUR 23.10.2020 Vklad 134,00 EUR 23.10.2020 Vklad 67,00 EUR 25.11.2020 Vklad 134,00 EUR 25.11.2020 Vklad 67,00 EUR 17.12.2020 Vklad 134,00 EUR 17.12.2020 Vklad 67,00 EUR 20.01.2021 Vklad 134,00 EUR 20.01.2021 Vklad 67,00 EUR 22.02.2021 Vklad 134,00 EUR 22.02.2021 Vklad 67,00 EUR 22.03.2021 Vklad 134,00 EUR 22.03.2021 Vklad 67,00 EUR 20.04.2021 Vklad 134,00 EUR 20.04.2021 Vklad 67,00 EUR 19.05.2021 Vklad 134,00 EUR 19.05.2021 Vklad 67,00 EUR 02.08.2021 Vklad 134,00 EUR 02.08.2021 Vklad 67,00 EUR 02.09.2021 Vklad 134,00 EUR 02.09.2021 Vklad 67,00 EUR 31.12.2021 Vklad 134,00 EUR 31.12.2021 Vklad 67,00 EUR. Žalobca si uplatňuje sumu vo výške 69 199,50 EUR, spolu so 4,89 % úrokom za úver zo sumy 55 537,48 EUR (istina) od 01.01.2022 do zaplatenia a 5,00 % p. a. úrokom z omeškania zo sumy 58 609,75 EUR (istina+poplatky+úroky) od 01.01.2022 do zaplatenia, ako aj trovy konania, a to všetko do 15 dní po doručení platobného rozkazu na účet žalobcu IBAN: F. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, BIC - kód banky: C.. V súvislosti s nárokom na úrok za úver po vyhlásení splatnosti, žalobca si dovoľuje poukázať na: • rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.07.2019, spis. zn. 6Cdo/113/2018, kde NS SR dal do pozornosti odvolaciemu súdu „...rozsudok Súdneho dvora (piatej komory) zo 07.09.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, v ktorom sa uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankciovať nesplnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinnosti a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej splatenia. Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania. • rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.06.2020, spis. zn. 5Cdo/42/2020, kde NS SR zdôrazňuje, že žiadna zmluva o úvere nemôže byť dohodnutá ako bezúročná. NS SR ďalej uvádza: „...neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravdla vyššie ako úroky z omeškania....Zosplatenie je inštitút slúžiaci ochrane veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva tak nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky

majú zmluvný základ.....dlžníkovi zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednaní, t. j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo...“ NS SR ako dovolací súd tak dospel k záveru, že „...v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.“ Predmetné rozhodnutie aplikoval do praxe aj Krajský súd v Bratislave, ktorý rozhodnutím zo dňa 30.06.2020, spis. zn. 8Co/268/2019, zmenil rozhodnutie Okresného súdu Malacky zo dňa 12.07.2019, spis. zn. 27Csp/239/2017 – kde Okresný súd Malacky nepriznal žalobcovi nárok na riadny úrok po splatnosti tak, že Krajský súd v Bratislave s odkazom na predmetné rozhodnutie NS SR zo dňa 16.06.2020, tento nárok na úrok za úver po splatnosti žalobcovi riadne priznal.

3. Okresný súd Banská Bystrica výzvou zo dňa 05.10.2022 (č. I. 50 spisu) vyzval žalovaného aby sa vyjadril, či súhlasí s vydaním platobného rozsahu v časti ktorej sa netýka rozpor so zákonom.

4. Podľa § 8 ods. 1 Zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní, ak sa návrhom uplatňuje nárok, ktorý je sčasti v rozpore s právnymi predpismi, súd vyzve žalobcu, aby v lehote piatich pracovných dní od doručenia výzvy uviedol, či súhlasí s vydaním platobného rozkazu v časti, ktorej sa rozpor netýka. Ak tak žalobca urobí, platí, že vo zvyšnej časti vzal návrh späť a konanie sa v tejto časti zastavilo. O tomto následku súd strany upovedomí.

5. Žalobca vo vyjadrení (č. I. 54 spisu) navrhol, by súd vydal platobný rozkaz v časti istiny 55 537,48 eur, úrokov vo výške 3 056,56 eur, nezaplatených poplatkov vo výške 16 eur, úrokov za úver 4,89 % p. a. zo sumy 55 537,48 eur od 05.03.2020 do 31.12.2021 vo výške 5 097,38 eur, úrokov z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 55 537,48 eur od 05.03.2020 do 31.12.2021 vo výške 5 492,37 eur, v časti úrokov za úver 4,89 % p.a. zo sumy 55 537,48 eur od 01.01.2022 do zaplataenia, maximálne vo výške 50 352,78 eur, v časti úrokov z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 55 537,48 eur od 01.01.2022 do zaplataenia a v časti trov konania. Na základe uvedeného, v spojení s § 8 ods. 1 Zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní, predmetom konania zostali iba takto uvedené nároky žalobcu.

6. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 25.10.2022 platobný rozkaz, č.k. 15Up/1290/2022 (č. I. 56 spisu), ktorý žalovaného a p. E. B. (pôvodne označenú ako žalovanú 2/) zaviazal spoločne a nerozdielne na zaplataenie dlžných súm tak, ako ich žalobca žiadal v podaní doručenom Okresnému súdu Banská Bystrica (č. I. 54 spisu).

7. Pôvodne označená žalovaná 2/ p. E. B. prevzala platobný rozkaz a podaním zo dňa 22.12.2022 označeným ako odpor požiadala o platenie dlhu v splátkach. Okresný súd Banská Bystrica odpor pôvodne označenej žalovanej 2/ teda odmietol (č. I. 80 spisu), platobný rozkaz sa tak stal voči žalovanej 2/ právoplatným dňom 26.05.2023.

8. V ďalšom konaní teda súd pokračoval ako stranou sporu už iba so žalovaným 1/.

9. Okresný súd Banská Bystrica na základe návrhu žalobcu, keď sa platobný rozkaz nepodaril doručiť do vlastných rúk žalovanému (pôvodne označenému ako žalovaný 1/) vec postúpil na prejednanie tunajšiemu súdu.

10. Žaloba spolu s prílohami a poučeniami bola žalovanému doručená postupom podľa § 116 ods. 1, 2 CSP. Žalovaný na doručení žalobu nijakým spôsobom nereagoval.

11. Súd vo veci vykonal pojednávanie dňa 01.02.2024, na ktorom vec prejednal a vo veci rozhodol v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a žalovaného. Žalobca ospravedlnil svoju neprítomnosť na nariadenom pojednávaní podaním zo dňa 30.01.2024.

12. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, celým spisovým materiálom, pričom na vec aplikoval nasledovné právne ustanovenia.

13. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej aj ako „zákon o stavebnom sporení“), účelom stavebného sporenia je financovanie bytových

potrieb a potrieb súvisiacich s bývaním na území Slovenskej republiky (ďalej len "stavebný účel") uvedených v § 11 ods. 1 z účelovo vytvorených finančných prostriedkov vo fonde stavebného sporenia.

14. Podľa § 2 ods.1 zákona o stavebnom sporení, stavebným sporením sa rozumie podľa písm. a) prijímanie vkladov od stavebných sporiteľov alebo v prospech stavebných sporiteľov, podľa písm. b) poskytovanie úverov stavebným sporiteľom zo zdrojov fondu stavebného sporenia na stavebné účely uvedené v § 11 ods. 1 (ďalej len "stavebný úver").

15. Podľa § 11 ods. 1 zákona o stavebnom sporení, cieľovú sumu, ak jej súčasťou je aj poskytnutý stavebný úver, môže stavebný sporiteľ použiť na tieto stavebné účely: a) nadobudnutie vlastníctva bytu, rodinného domu vrátane súvisiacich drobných stavieb, 4b) bytového domu alebo ich častí, b) výstavbu, prístavbu, nadstavbu, vstavbu, stavebné úpravy bytu, rodinného domu vrátane súvisiacich drobných stavieb, bytového domu alebo ich častí, c) stavebné úpravy, modernizáciu a obnovu bytu, rodinného domu vrátane súvisiacich drobných stavieb, bytového domu alebo na udržiavacie práce na nich, d) nadobudnutie vlastníctva stavebného pozemku na účel výstavby rodinného domu alebo bytového domu, e) nadobudnutie vlastníctva pozemku, na ktorom sa už nachádza rodinný dom alebo bytový dom, f) nadobudnutie vlastníctva nebytových priestorov v bytovom dome na účel prestavby nebytových priestorov na byt, g) prestavbu nebytových priestorov na byt, h) úhradu podielu bytovému družstvu na účel nadobudnutia bytu, i) výstavbu alebo nadobudnutie zariadení využívajúcich alternatívne zdroje energie, domových čističiek odpadových vôd vrátane ich modernizácie, obnovy a udržiavacích prác na nich, j) prípravu stavebných pozemkov určených na výstavbu rodinných domov a bytových domov vrátane pripojenia na verejné rozvodové siete plynu, vody, elektriny, kanalizácie a iné verejné dopravné a technické vybavenia územia, k) prípravu a vypracovanie územnej dokumentácie alebo projektovej dokumentácie na stavebné účely uvedené v písmenách b), g), i) a j), l) získanie energetického certifikátu 4c) rodinného domu alebo bytového domu, m) úhradu záväzkov súvisiacich so stavebnými účelmi uvedenými v písmenách a) až l), n) nadobudnutie, výstavbu, zmenu, údržbu, obnovu, modernizáciu tuzemských nehnuteľností s prevažujúcou funkciou bývania a ubytovania určených na využitie funkcie zariadení sociálnych služieb a študentských internátov vrátane vyvolaných investícií, o) stavebné úpravy, modernizáciu a obnovu tuzemských nehnuteľností s prevažujúcou funkciou bývania a ubytovania určených na využitie funkcie zariadení sociálnych služieb a študentských internátov alebo na udržiavacie práce na nich.

16. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

18. Podľa § 344 Obchodného zákonníka, od zmluvy možno odstúpiť iba v prípadoch, ktoré ustanovuje zmluva alebo tento alebo iný zákon.

19. Podľa § 349 ods. 1 Obchodného zákonníka, odstúpením od zmluvy zmluva zaniká, keď v súlade s týmto zákonom prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane; po tejto dobe nemožno účinky odstúpenia od zmluvy odvolať alebo zmeniť bez súhlasu druhej strany.

20. Podľa § 351 ods. 1 Obchodného zákonníka, odstúpením od zmluvy zanikajú všetky práva a povinnosti strán zo zmluvy. Odstúpenie od zmluvy sa však nedotýka nároku na náhradu škody vzniknutej porušením zmluvy, ani zmluvných ustanovení týkajúcich sa voľby práva alebo voľby tohto zákona podľa § 262, riešenia sporov medzi zmluvnými stranami a iných ustanovení, ktoré podľa prejavenej vôle strán alebo vzhľadom na svoju povahu majú trvať aj po ukončení zmluvy.

21. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy aj zo zmluvy o úvere.

22. Podľa § 261 ods. 7 Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú aj vzťahy, ktoré vznikli pri zabezpečení plnenia záväzkov v záväzkových vzťahoch, ktoré sa spravujú touto časťou zákona podľa

predchádzajúcich odsekov, ako aj záložné právo k nehnuteľnostiam pri zabezpečení práv spojených s dlhopismi a záložné právo k cenným papierom v rozsahu ustanovenom osobitným zákonom.

23. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

24. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

25. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

28. Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

29. V zmysle § 1221 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

30. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky

31. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

32. Podľa § 2 ods. 3 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom nie sú: a) hypotekárny úver podľa osobitného predpisu, 1aa), b) úver na bývanie podľa všeobecného predpisu o úveroch na bývanie, 1d), c) úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, d) úver, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti, e) úver, ktorého účelom je splatenie úverov na základe zmlúv uvedených v písmenách a) až d), f) úver, ktorého výška je menej ako 100 eur a viac ako 75 000 eur; ak je na rovnaký alebo obdobný účel uzavretých v období 12 mesiacov viac zmlúv o úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver podľa tohto zákona, g) nájom podľa Občianskeho zákonníka, 2) ak v zmluve o nájme nie je ustanovená povinnosť kúpy predmetu zmluvy po uplynutí určitej doby, h) úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť do jedného mesiaca, ak v § 4 ods. 16 nie je ustanovené inak, i) úver bez úroku a bez ďalších poplatkov, j) úver, ktorý poskytuje zamestnávateľ svojim zamestnancom z vlastných zdrojov bez úroku alebo s ročnou percentuálnou mierou nákladov nižšou, ako prevláda na finančnom trhu, a ktorý sa neponúka verejne, k) úver poskytovaný na základe zmluvy, ktorá je uzavretá na základe rozhodnutia súdu alebo iného orgánu ako výsledok vyriešenia

sporu na súde alebo pred iným orgánom, l) úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace, m) úver podľa osobitných predpisov,3) n) úver bez poplatkov týkajúci sa odloženej platby existujúceho dlhu, o) úver, na zabezpečenie ktorého sa od spotrebiteľa vyžaduje, aby ako zábezpeku uložil do úschovy veriteľa hnuiteľnú vec a zodpovednosť spotrebiteľa sa obmedzuje výlučne na túto založenú hnuiteľnú vec, p) úver poskytovaný na účely podľa osobitných predpisov 4) pre obmedzený okruh osôb vo verejnom záujme a za úrokové sadzby nižšie ako tie, ktoré prevládajú na finančnom trhu, alebo bezúročný úver, alebo za iných podmienok, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie ako tie, ktoré prevládajú na finančnom trhu, a za úrokové sadzby, ktoré nie sú vyššie ako úrokové sadzby prevládajúce na finančnom trhu, q) úver, ktorého účelom je financovanie sústavného poskytovania služieb alebo dodávanie tovaru rovnakého druhu, ktorý spotrebiteľ spláca počas poskytovania služieb alebo dodávania tovaru formou splátok, r) úver poskytovaný vlastníkom bytov a nebytových priestorov zastúpených správcom alebo spoločenstvom vlastníkov na účely podľa osobitného predpisu. 4a).

33. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania v právnych vzťahoch vzniknutých po 1.2.2013 je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

34. Pred vyhodnotením oprávnenosti uplatneného nároku sa súd prednostne zameril na skúmanie vecnej legitímácie strán sporu, predovšetkým na skúmanie, či je žalobca aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplata peňažnej pohľadávky proti žalovanému na základe uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej, t. j. existencie tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej, t. j. existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Cdo/205/2009). V predmetnom prípade je na strane žalobcu veriteľ pohľadávky vyplývajúci zo zmluvy o úvere, z uvedeného dôvodu je daná jeho aktívna legitímácia v spore.

35. Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, ktoré skutočnosti v konaní ani neboli sporné, že žalobca ako veriteľ a žalovaný v rade 1/ a pôvodne označená žalovaná 2/ ako dlžníci dňa 05.05.2016 uzavreli zmluvu o úvere na bývanie č. 1709716406, v zmysle ktorej im bol poskytnutý medziúver pod č. 1709716107 vo výške 62 300 Eur a pri dodržaní zmluvných podmienok im mal byť poskytnutý stavebný úver vo výške 37 014,01 Eur. V zmysle zmluvných podmienok bol medziúver poskytnutý s úrokovou sadzbou 4,89 % ročne, pri výške splátky 253,88 Eur a splatnosťou 15. deň v mesiaci. Ďalej zmluva obsahovala podmienky poskytnutia stavebného úveru. V rovnaký deň bola na zabezpečenie pohľadávky zo zmluvy o úvere na bývanie uzatvorená Zmluva o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok (č. I. 31 spisu).

36. Súd zmluvu vyhodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia § 52 až 54 OZ, keďže žalobca pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal a žalovaní nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, ako aj skutočnosť, že ide o predtlačенú formulárovú (typovú) zmluvu, pri ktorej spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť jej obsah, teda žalovaní majú v tomto zmluvnom vzťahu postavenie spotrebiteľa. Právny vzťah, založený predmetnou zmluvou je teda potrebné posudzovať nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka o zmluve o úvere, ale aj príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú spotrebiteľské zmluvy. Zmluva o úvere uzavretá medzi žalobcom a žalovanými je ako zmluvný typ upravená v Obchodnom zákonníku a predstavuje tzv. absolútny obchod, avšak ako spotrebiteľská zmluva sa spravuje aj ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. V prejednávanej veci sa nejedná o spotrebiteľský úver upravený zákonom o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. s poukazom § 1 ods. 3 zák. č. 129/2010 Z.z.. Preskúmaním obsahu Zmluvy súd zistil, že táto obsahuje všetky podstatné náležitosti v zmysle zákona o stavebných úveroch a bola platne uzatvorená. Zároveň súd konštatuje, že na predmetnú zmluvu nemožno aplikovať zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože predmetná zmluva predstavuje výnimku v zmysle § 2 citovaného zákona.

37. Vzhľadom na to, že žalovaní neplnili dohodnuté splátky riadne a včas, žalobca ich výzvou zo dňa 08.01.2020 poslednou výzvou na úhradu (č. I. 34 spisu) vyzval na úhradu neuhradených vkladov,

vrátane vkladu za aktuálny mesiac január 2020 vo výške 1 749,86 eur a to najneskôr do 31.01.2020 s upozornením, že v opačnom prípade neuhradenia v stanovenej lehote je veriteľ oprávnený pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Predmetná výzva bola žalovanému doručená na adresu uvedenú v zmluve, keď však žalovaný výzvu neprevzal v odbernej lehote (č. I. 35 spisu).

38. Následne žalobca pre neuhradenie splátky uvedenej vo výzve pristúpil k mimoriadnemu zosplatneniu úveru k 04.03.2020, ktorú skutočnosť oznámil žalovanému „Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“ (č. I. 21 spisu). Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru žalovaný neprevzal v odbernej lehote (č. I. 23 spisu).

39. Z doručeného prehľadu splátok a úhrad daného úveru vyplýva, že žalovaný v súvislosti s poskytnutým úverom po jeho zosplatnení uskutočnil vklady vo výške 3 618 eur (č. I. 41 – 46 spisu).

40. V predmetnom prípade bolo žalobcom tvrdené a preukázané, ktoré skutočnosti ani neboli v konaní zo strany žalovaného rozporované, že právny predchodca žalobcu v súlade s uzatvorenými zmluvami poskytol žalovanému medziúver vo výške 62 300 eur. Žalovaný podľa tvrdení produkovaných žalobcom do dňa zosplatnenia uhradil žalobcovi na istine sumu 3 144,52 eur do zosplatnenia a sumu 3 618 eur po zosplatnení, neuhradený zostatok na istine teda zostal vo výške 55 537,48 eur. Žalovaný potom v konaní neprodukoval žiadne tvrdenia či dôkazy o tom, že by z jeho strany došlo k úhrade dlžnej sumy v celosti či vo vyššom rozsahu, ako to tvrdil žalobca. V tomto smere súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 22. 9. 2010, sp. zn. 3 M Cdo 6/2010, podľa ktorého: „Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Tak napríklad v konaní o zaplatenie dlhu z určitej zmluvy má žalobca (veriteľ) povinnosť bremeno tvrdenia v tom, že so žalovaným (dlžníkom) uzavrel zmluvu, že na jej základe poskytol žalovanému určité plnenie a že žalovaný za toto plnenie neposkytol riadne a včas dohodnutú náhradu (odplatu). Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti; žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno preukázať uzavretie zmluvy a poskytnutie plnenia podľa nej. Pokiaľ sú tieto skutočnosti preukázané, žalobca uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu. Žalovaný (dlžník) nie je procesným subjektom, ktorého by sa vyššie spomenuté procesné povinnosti netýkali; pokiaľ sa chce v konaní úspešne brániť, musí tvrdiť, že za poskytnuté plnenie zaplatil a na svoje tvrdenie musí označiť dôkazy. Teória v tejto súvislosti hovorí o tzv. presúvaní dôkazného bremena. Ide tu o rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi účastníkov konania v závislosti na aktuálnom stave (priebehu) konania a na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti účastníkov hmotnoprávneho vzťahu.“ S ohľadom na uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, súd konštatuje, že žalovaný neuniesol bremeno dôkazu ohľadom preukázania svojho tvrdenia, že dlh z titulu predmetnej zmluvy o pôžičke uhradil. Nakoľko súd zistil, že ku dňu vyhláseniu rozhodnutia zo strany žalovaného nebola žalobcovi vrátená istina úveru vo výške 55 537,48 eur, keď žalovaný účinne nepopieral tvrdenia žalobcu, že dlh v tejto výške zostal neuhradený, súd zaviazal žalovaného na úhradu dlžnej sumy vo výške 55 537,48 eur z dôvodu, že návrh považoval v tejto časti s poukazom na predloženú platobnú históriu za dôvodný.

41. Žalobca si v konaní uplatnil aj nárok vo výške 12 eur, ktorý nárok pozostáva z nákladov, ktoré mu v súvislosti s vymáhaním nároku od žalovaného vznikol. Žalobca súdu predložil výzvy na zaplatenie a okamžitú splatnosť úveru, ktoré zaslal na adresu žalovaného, o čom súdu predložil doručky (č. I. 17 – 23 rub spisu). Na zaplatenie uvedených nárokov sa dlžník zaviazal v zmysle čl. VIII. Zmluvy. S poukazom na preukázanie vzniknutých nákladov súd pri aplikácii § 121 ods. 3 občianskeho zákonníka súd nárok žalobcu aj v tejto časti považoval za dôvodný.

42. Žalobca si v konaní uplatnil zároveň aj zmluvné úroky, ktoré mal žalovaný uhradiť do dňa zosplatnenia vo výške 10 975,43 eur, z ktorej sumy uhradil 7 919,16 eur, z uvedeného dôvodu bol povinný zaplatiť ešte zmluvné úroky do zosplatnenia vo výške 3 056,27 eur. Žalobca si v konaní ďalej uplatnil a vyčíslil nezaplatené zmluvné úroky, ktoré vyčíslil odo dňa zosplatnenia zo sumy 55 537,48 eur, tzn. od 05.03.2020 do 31.12.2021 vo výške 5 097,38 eur a zároveň si uplatnil aj zmluvné úroky nevyčíslené od 01.01.2022 do zaplatenia, maximálne vo výške 50 352,78 eur (na ktoré by mu pri riadnom platení úveru žalovaným vznikol nárok), zo sumy 55 537,48 eur.

43. Vo vzťahu k žalobcom uplatnenému zmluvnému úroku vyčíslenému do dňa postúpenia pohľadávky a odo dňa postúpenia pohľadávky do maximálnej sumy, na ktorú by mu vznikol nárok súd uvádza, že sa v tomto smere stotožňuje s právnym názorom Najvyššieho súdu SR vysloveným v rozhodnutí zo dňa 16.06.2020 sp. zn. 5 Cdo 42/2020, podľa ktorého v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Z kumulovaného prehľadu právneho predchodcu žalobcu vyplýva, že pri riadnom plnení istiny by žalobcovi náležali zmluvné úroky celkovo vo výške 66 425,59 eur, keď žalobca v konaní uvádza, že žalovaný na zmluvných úrokoch uhradil sumu 7 919,16 eur, potom zostatok zmluvného úroku, ktorý by žalovaný pri riadnom plnení istiny mal uhradiť, bol 55 450,16 eur. Súd na základe návrhu zaviazal žalovaného na úhradu vyčísleného úroku do zosplatnenia vo výške 3 056,27 eur, od zosplatnenia do 31.12.2021, vo výške 5 097,38 eur, mimo uvedeného potom vzniká žalobcovi nárok na zaplatenie zmluvných úrokov iba do výšky 50 352,78 eur ($66\,425,59 - 7\,919,16 - 3\,056,27 - 5\,097,38$ eur = 50 352,78 eur). Žalobca si v konaní uplatňuje úrok, ktorý mu podľa príslušnej judikatúry prináleží, preto je súd toho názoru, že nárok žalobcu na zaplatenie zmluvného úroku z omeškania je v tomto smere dôvodný.

44. Súd sa v poslednom rade zaoberal žalobcom uplatneným úrokom z omeškania vyčísleným po dni postúpenia pohľadávky do 31.12.2021 vo výške 5 % ročne zo sumy 55 537,48 eur, t.j. od 05.03.2020 do 31.12.2021 a to vo výške 5 492,37 eur, ako aj následným nevyčísleným úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 55 537,48 eur od 01.01.2022 do zaplatenia. Je v prvom rade nutné poukázať na odlišný charakter zmluvných úrokov a úrokov z omeškania. Zmluvné úroky predstavujú odplatu za poskytnutý úver, keď peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, preto je logické uvažovať tým smerom, že nárok na takúto odplatu veriteľovi je nutné priznať. Úroky z omeškania potom predstavujú sankciu za nesplnenie povinnosti dlžníka splácať úver v lehotách stanovených v zmluve, keď majú dlžníka odradiť od omeškania pri plnení jeho povinností. Z § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vyplýva, že je kogentne stanovená iba horná hranica úrokov z omeškania, ktorej prekročenie nie je prípustné. Žalovaný bol vyzvaný k úhrade dlžných splátok bezodkladne na účet pôvodného žalobcu a zároveň ho žalobca upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Žalovaný dlžnú sumu neuhradil. V danom prípade právny predchodca žalobcu zosplatnil úver dňa 04.03.2020. Vzhľadom na tú skutočnosť, že žalovaný sa dostal do omeškania s celým dlhom dňom nasledujúcim po zosplatnení úveru, súd žalobcovi priznal zákonné úroky, ktoré si v konaní uplatnil.

45. Súd považuje za nutné zmieniť, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva nemožnosť kumulácie zmluvných úrokov a úrokov z omeškania a to ani v spotrebiteľských sporoch, a to predovšetkým s poukazom na odlišnú funkciu uvedených dvoch inštitútov. Pokiaľ súd priznáva žalobcovi zmluvné úroky vyčíslené v zmluve ako cena peňazí, ktorú by žalovaný pri riadnom plnení platil, nie je možné konštatovať ani neurčitost' zmluvného dojednaní pri uzatváraní zmluvy, keď žalovaný vopred vie, aké zmluvné úroky v každom prípade, aj pri porušení zmluvy, uhradí. Nenastane teda situácia, ktorá by nastala v prípade žiadania zmluvných úrokov „do zaplatenia“. Žiadanie zaplatenia úrokov z omeškania „do zaplatenia“ potom má oporu v príslušných právnych predpisoch, keď takýto nárok vyplýva z občianskeho zákonníka a z charakteru uvedeného inštitútu. S poukazom na uvedené skutočnosti súd ustálil, že žalobcovi popri zmluvnom úroku) náležia tiež úroky z omeškania v čase po zosplatnení úveru (v časti vyčíslené) a v časti označené do zaplatenia dlžnej sumy (zo sumy istiny, bez úrokov). Súd teda ustálil, že nárok žalobcu aj čo do zaplatenia dlžného úroku z omeškania z neuhradenej istiny je nárok žalobcu dôvodný.

46. Keďže v prípade solidárnych dlžníkov ako aj dlžníka a veriteľa ide o spoločný dlh, skutočnosť, že o totožnom nároku vo vzťahu k pôvodne označenej žalovanej 2/ bol vydaný právoplatný platobný rozkaz ma súd za to, že uvedená skutočnosť sa musí prejavíť aj v rozsudovom výroku súdu.

47. Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení preto súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a žalovaného zaviazal na zaplatenie tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

48. Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

49. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

50. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

51. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

52. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 262 CSP, keď súd žalobcovi ako úspešnej strane v konaní priznal náhradu trov konania voči žalovanému, a to v plnom rozsahu, tzn. v rozsahu 100%. O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku v zmysle § 262 ods. 2 CSP vyšší súdny úradník samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.